

MISIJONSKI

GLASILO MIS. KROŽKA V NOVIH MESTU - St. 8.

Leto 11. - Novo mesto, 15. aprila 45.

Moji vtisi iz misijon. tečaja.

(M. Samo)

Tečaj-

Ta beseda me je navdala najprej s strahom. Toda, ko so me tovarishi poučili in mi povedali, kaj to je, sem od veselja skoraj zavriskal.

Teško sem pričakoval dneva, ko se je tečaj pričel. Otvoril ga je p. voditelj MK in povedal namen tečaja, namreč: prav spoznati važnost misijonskega vebanja. Med odsorom sem si ogledal nekatere stvari s Kitajske, ki so bile tisti dan razstavljene.

Izmed predavanj me je najbolj navdušilo predavanje našega p. kateneta o DŠV. Ugajal mi je tudi misijonski prizorček, ki je zaključil tečaj.

Predzadnji dan sta nas obiskala tudi dva g. novomašnika, kartuzijana, ki sta nam podelila novomašniški blagoslov. Eden nam je celo dal svoje podobice.

Na tečaja nas je bilo sicer še malo, a zaradi tega ne smemo obupati. Z božjo pomočjo se bo tudi po Novem mestu razširila misijonska misel. Pogumno vohamo iti v boj, za razširjanje božjega kraljestva na zemlji!

.....
Krožkarji in krožkarice! Vir vsega katoliškega življenja in udejstvovanja v misijonski akciji je angelški kruh! Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj!

KROŽKARICE

POROČILO O BELGIJI.

ki ga je izel na misijonskem sestanku voditelj
studijskega oddelka.

Misijonske organizacije imajo svoj začetek v Belgiji že v letu 1924. Ustanovitelj je p. Charles, ki je izel govore na Louvainški univerzi. Dejal je med drugim, da nam ni dovoljeno mirno spati, dokler 2/3 človeštva ne vsta za odrešenje. In navdušil je akademike tako, da se je ustanovil AUCAM.

Leta 1925 je bil v navzočnosti Mgr van Haecka prvi občni zbor. Leta 1924 je izšla prva številka glasila, ki je postala pozneje revija Aucamistov. Pomenben je uvod, ki pravi, da ni dober katoličan, kdor podpira misijone z različni grobnarijami, ampak mora podpirati misijone predvsem s sredstvi, ki so na razpolago dijakom. Delal pa bo tudi za spreobrnjenje dijaštva v misijonskih deželah.

Bili se AUCAM na razne pododdelke, ti pa na moško in žensko grupo. Ti oddelki so Fomulak, Cadulak, odsek za zvezo narodov, odsek proti uporabi mamil in znanstvena komisija.

Vsi ti oddelki in sploh celotna organizacija ima namen, ustvariti misijonski način mišljenja med krščansko inteligenco, in pomagati misijonom materijalno in predvsem duhovno.

Misijonsko potovanje.

(Piše p. Baptist)

Bilo je meseca kinovca. Vračal sem se s postaje Tienkin -eri. Krasen dan je bil. Mirno je plul čoln po površini jezera. Oba s čolnarjem sva bila zadovoljna. Bližala sva se že cilju, ko se pokazejo v daljavi sumljivi oblaki. kmalu zapazim, da se podi proti nam deževna ploha z viharjem. V hipu so mi stopile pred oči nesreče, ki se leto za leto vrše na teh jezerih. Rečem čolnarju, naj zapelje k bregu. A ni hotel, češ da ni nemarnosti. Na odločno zapoved se je vendar vdal in odveslal k bregu. Komaj sva dosegla breg rihraje vihar s ploho, ki bi, ako bi bil čoln na jezeru, čoln gotovo prevrnil in potopil. Naliv je trajal četrť ure, pa je vendar bilo v čolnu petnajst centimetrov vode. ^{končni tanki so zacet zasijali in zahvalil sem Boga,} da niso bijali na moj grob.

1. Govorci:

NAŠI BENGALSKI MISIJONARJI.

Misijske ureditve nam vedno obnavljajo in poglobljajo naše zanimanje za misijone. Na misijsko dolžnost tudi sedaj nikakor ne smemo pozabiti, čeprav nas tarejo mnoge skrbi in nadioge. Radi sodelajmo pri velikem misijskem delu Cerkve, in vestno izpolnjajemo svoje dolžnosti kot člani MK.

Prav je, da se spomnimo tudi naših slovenskih misijonarjev, ki daleč od domovine - v Bengaliji - v potu svojega obraza orbejo trdo misijsko ledino.

Naši misijonarji osvajaajo Bengalijo za Kristusa, in Bengalija je srce ogromne Indije. Težka in odgovorna je njihova naloga. Moderno poganstvo, islam, krivoverške ločine se z vsemi silami trudi, da bi srce Indije pridobili zase. Zato pomagajmo našim misijonarjem. Podpirajmo jih z molitvami in žrtvami. Izprosimo jim novih misijonarjev in delavcev, ki bodo šli osvajat duše za Kristusa.

.....
 "Misijsko delo je izmed vseh katoliških podjetij najvažnejše in najsvetajše." Pij XI.

2. Marjan:

D-rugič pri ciganih...

Dne štiritega marca smo zopet obiskali cigane. Le od daleč so nas pozdravljali. Lokrat ni bilo starega cigana doma; prišel je poznoje. Nabiral je nekje v gozdu drva. Vprašali smo jih, če znajo moliti, pa ni znal nihče drugega kot le stari cigan, ki se je tega učil v šoli. Sam je dejal: "Ko sem bil jaz majhen in sem hodil v šolo, so vsi otroci pozdravljali hvaljen Jezus, Dober dan in Dober večer!, danes pa vsak vrte kamen za mano." V tem oziru se moramo res poboljšati.

Pri drugem šotoru nas je zlicela stara ciganka rekoč: "Pridite bliže, da boste povedali, če je kaj novega!" Razkazala nam je svoje ležišče in dejala: "Spimo kot prašiči, niti slame nimamo!" Tripovedovala nam je, da so jih pred kratkim obiskale deklice in jim prinesle kruha, podobice in drugo. Vse podobice so imeli otroci še spravljene. Pri prvem šotoru so imeli otroci za družbo majhnega psička, ki so ga dobili pri St. Jerneju, zraven drugega šotoru pa malega cvergeljka, s katerim so se ciganki radi igrali.

Mali ciganki so se nas čisto privadili in so nam ogledovali gusbe na plaščih.

Tedaj pa so se cigani preselili in ni več mogoče, da bi jih obiskovali.

+++++

DANES ZVEČER, 15. APRILA OB 3/4 NA 7 SE BO VNEILA V FRANCIS-
KANSKI DVORANI "AKADEMIJA V PROSLAVO NASIH MATER", KI JO
BODO PRIPREDILI BILJAKINJE MISIJSKEGA KROŽKA V NOVIH BENTVI:

Nekoliko za "misijski smeh":

Mati: "No, Janezek, kaj ste se pa danes učili pri misijenskem sestanku?"

Janezek: "O nekem misijonarju, ki je postal vseeno svetnik, čeprav je, ko je bil majhen, doma vedno mami asgajal."

Polrtvovalnost. Oče pride domov. Mati mu prinese večerjo; bile so same dobre stvari. Ko sinko to vidi, se začne sualjivo smukati okrog očeta. Pa mu ponudi oče kos mesa rekoč: "Na, da ne boš tako samo skozi prste gledal! Jaz itak ne bom več, ker sem že sit." - "Jaz delam žrtvico!" se odreže Drejčce. "Ako hočeš, da mi boš ustregel, je pa še ti delaj!" Tedaj sta delala žrtvico za misijone oče in sinko, večerjo je pa dobila mačka na račun misijonov.

Mučeništvo. Mati je prišla s hčerko iz cerkve od misijonskega govora. Ko je bila še vsa prežeta z misijonsko mislijo, je govorila na srce hčerkici: "Vidiš, kako so misijonarji polrtvovalni! Celó v smrt gredo za rešenje duš. Ti pa nimajo niti iskrico te velike ljubezni!" - Hčerka: "Mama, to pa kurno govoriš! Meni, upam, še ne bo treba umreti, kokoši pa vsako nedeljo, ko jih jemo, lahko darujejo to za misijone!"